

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 juni 2011

om stöd till destrueringssektorn för 2003 Statligt stöd C 23/05 (f.d. NN 8/04 och f.d. N 515/03)

[delgivet med nr K(2011) 4425]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2011/651/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 108.2, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) I en skrivelse av den 7 november 2003 underrättades kommissionen av Frankrikes ständiga representation vid Europeiska unionen, i enlighet med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ⁽¹⁾ om befrielse från destrueringsskatten för vissa företag som bedriver detaljhandelsförsäljning av kött.
- (2) Den ursprungliga anmälan rörde dels stöd som beviljats under 2003, dels stöd som planerades från och med 2004. Eftersom en del av stödet redan hade beviljats beslutade kommissionen att ärendet skulle delas upp. Av de stöd som beviljades 2003 är det endast befrielsen från destrueringsskatt som granskas inom ramen för detta beslut.
- (3) Destrueringsskatten avskaffades den 1 januari 2004. Därefter har den offentliga destrueringstjänsten finansierats genom en "slaktskatt", mot vilken kommissionen inte har gjort några invändningar ⁽²⁾.
- (4) Inom ramen för utredningen om "slaktskatten" (statligt stöd nr N 515A/03) meddelade de franska myndigheterna genom en skrivelse av den 29 december 2003 kommissionen uppgifter som också är av betydelse för detta ärende.

⁽¹⁾ Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget. Dessa två uppsättningar av bestämmelser är i sak identiska. I detta beslut ska i förekommande fall hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget uppfattas som hänvisningar till artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget.

⁽²⁾ Statligt stöd nr N 515A/03, skrivelse till de franska myndigheterna nr K(2004) 936 slutlig, 30.3.2004.

- (5) I en skrivelse av den 7 april 2005, som diariefördes den 12 april 2005, inkom de franska myndigheterna med kompletterande uppgifter som kommissionen hade begärt i en skrivelse av den 4 mars 2005.
- (6) Kommissionen har genom skrivelse nr SG(2005)D/202956 av den 7 juli 2005 inlett det förfarande som avses i artikel 108.2 i EUF-fördraget om det berörda stödet.
- (7) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat övriga medlemsstater och berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.
- (8) De franska myndigheterna har inkommit med sina synpunkter genom skrivelser av den 20 september 2005 och den 15 november 2005, diarieförda den 17 november 2005.
- (9) Kommissionen fick också in synpunkter från *Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteurs* (CFBCT) den 18 oktober 2005 och från ett privat företag den 17 oktober 2005 ⁽⁴⁾ respektive den 11 juli 2008.
- (10) I en skrivelse av den 18 april 2011 bekräftade de franska myndigheterna att den befrielse från skatt på inköp av kött (*destrueringsskatten*) som under 2003 beviljats vissa företag som saluför jordbruksprodukter omfattades av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse ⁽⁵⁾.

II. BESKRIVNING

- (11) Den berörda åtgärden avser finansieringen för 2003 av den offentliga destrueringstjänsten och destrueringen av kött- och benmjöl som inte längre är för kommersiellt bruk.

⁽³⁾ EUT C 228, 17.9.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ Företaget har begärt att dess namn inte ska röjas.

⁽⁵⁾ EUT L 379, 28.12.2006, s. 5.

- (12) Den offentliga destrueringstjänsten finansierades tidigare genom destrueringsskatten, som infördes genom artikel 302a ZD i den franska allmänna skattebalken, som i sin tur infördes genom artikel 1 i den franska lagen nr 96-1139 av den 26 december 1996 om insamling och bortskaffande av kadaver och slaktavfall (1996 års lag).
- (13) Destrueringsskatten omfattade alla uppköp av kött och andra specificerade produkter för detaljhandelsförsäljning. Skatten skulle i princip erläggas av alla personer som bedrev detaljhandelsförsäljning. Skatten beräknades på uppköpspriset före mervärdesskatt (moms), oavsett ursprung, för
- kött och slaktbiprodukter, färska eller värmda, kyllda eller frysta, av fjäderfä, kanin, vilt eller av nötkreatur, andra oxdjur, får, get, svin samt av häst, åsna och korsningar av dessa,
  - rimmat kött, charkuteriprodukter, ister, köttkonserver och bearbetade slaktbiprodukter,
  - foder av kött och slaktbiprodukter.
- (14) De företag som det föregående kalenderåret haft en omsättning under 2 500 000 franc (FRF)⁽⁶⁾ (381 122 euro) exklusive moms var befriade från skatten. De skattesatser som tillämpades var, per månatligt uppköp exklusive moms, fastställda till 0,5 % för köp upp till 125 000 franc (19 056 euro) och till 0,9 % för köp över 125 000 franc. Genom artikel 35 i lagen om ändring av budgetförordningen för 2000 (lag nr 2000-1353 av den 30 december 2000) infördes vissa ändringar av mekanismen för destrueringsskatten, vilka trädde i kraft den 1 januari 2001. Syftet med dessa ändringar var att motverka effekterna av BSE-krisen och de merkostnader som den gav upphov till. Skatten utvidgades senare till att omfatta "andra köttprodukter". Skattesatsen fastställdes till 2,1 % för månatliga uppköp upp till 125 000 franc (19 056 euro) och till 3,9 % för uppköp över 125 000 franc. Vidare befriades alla företag med en omsättning som det föregående kalenderåret var under 5 000 000 franc (762 245 euro) exklusive moms från skatten.
- (15) Ursprungligen, dvs. från och med den 1 januari 1997, sattes skatteintäkterna in i en fond som särskilt skapats för detta ändamål i syfte att finansiera uppsamlingen och bortskaffandet av djurkadaver och omhändertaget material som bedömts som otjänliga som livsmedel eller foder, dvs. verksamhet som definieras som allmännyttigt uppdrag enligt artikel 264 i landsbygdslagen. Fonden förvaltades av Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (CNASEA).
- (16) Från och med den 1 januari 2001 fördes intäkterna från destrueringsskatten direkt upp i statsbudgeten och sattes inte längre in i den fond som upprättats för detta ändamål. För 2003 avsattes medel från ministeriet för jordbruk, livsmedel, fiske och landsbygd genom förordning nr 2002-1580 av den 30 december 2002 om budgetförordningens tillämpning för 2003. De fördes in som ordinarie utgifter för detta ministerium, i avdelning IV under "Interventions publiques", fjärde delen, "actions économiques, encouragements et interventions". För 2003 uppskattas denna skatt ha uppgått till 550 miljoner euro.
- (17) Anmälan från 2003 omfattade stöd för lagring och destruering av köttmjöl samt stöd för transport och destruering av självdöda djur och slaktanfall. 1996 års lag omfattade skattebefrielse för företag som bedrev detaljhandelsförsäljning av kött och hade en årsomsättning under 762 245 euro. Enligt de uppgifter som kommissionen fått gällde 1996 års lag hela året 2003.
- (18) I sitt beslut om att inleda förfarandet fastställde kommissionen att stödåtgärden avseende bortforsling och destruering av självdöda djur samt lagring och destruering av köttmjöl och slaktavfall inte riskerade att påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som stred mot det gemensamma intresset. Dessa stöd skulle därmed kunna omfattas av undantag enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget såsom stöd som kan underlätta utvecklingen av sektorn. Däremot beslutade kommissionen att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget när det gällde förekomsten av och förenligheten för det stöd som innebar att företag befriades från att betala destrueringsskatt.
- Kommissionens argument vid inledandet av granskningsförfarandet*
- (19) När utredningen inleddes ansåg kommissionen att befrielsen från destrueringsskatt verkade innebära en förlust för staten som inte tycktes motiverad av skattesystemets art och funktion, eftersom dess mål är att garantera staten inkomst. Enligt de uppgifter kommissionen hade tillgång till baserades undantaget inte på företagets omsättning från köttförsäljning, utan på den sammanlagda försäljningen.
- (20) Eftersom skatten beräknas på värdet av köttbaserade produkter föreföll det inte motiverat att företag med en högre omsättning från köttförsäljning befriades från skatten, samtidigt som konkurrerande företag med en lägre omsättning för köttförsäljning skulle tvingas att betala skatten.

⁽⁶⁾ Beräknat på 1 FRF = 0,15 euro.

- (21) Därför tycktes detta undantag utgöra en selektiv fördel, såsom ett stöd till förmån för de företag som befriades från den berörda skatten och som därför betalade lägre skatt. På grundval av siffrorna för handeln med kött drog kommissionen slutsatsen att undantaget från skatten för 2003 för handelsföretag med en omsättning under 762 245 miljoner euro innebar en fördel som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (22) Kommissionen kunde inte utesluta att skattebefrielsen kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna, i synnerhet i gränsområdena.
- (23) Undantaget från skatten för handelsföretag med en omsättning under 762 245 euro tycktes därmed utgöra ett statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (24) Befrielsen tycktes innebära en sänkning av skattesatserna som inte var förbunden med någon stimulansfaktor eller något krav på motprestation från mottagarna, och det hade inte kunnat visas att stödet var förenligt med konkurrensreglerna.
- (25) Kommissionen ansåg därför att stödet omfattades av punkt 3.5 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn⁽⁷⁾, som tillämpades vid den tidpunkten. Där sägs att stödet måste innehålla en stimulansfaktor eller kräva en motprestation från mottagaren för att vara förenligt med den gemensamma marknaden. Ensidiga statliga stödåtgärder som endast har till syfte att förbättra producenternas finansiella situation, men som inte på något sätt bidrar till sektorns utveckling, anses därför utgöra driftstöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden, om inte undantag uttryckligen medges i gemenskapslagstiftningen eller i riktlinjerna.
- (26) När det gäller handelsföretag som undantas från betalning av destrueringsskatt kunde kommissionen inte utesluta att det rörde sig om ett statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget och om ett driftstöd, och kommissionen hyste tvivel om att det var förenligt med den inre marknaden.
- else som tillämpades 1 januari 1997–31 december 2002 (statligt stöd NN 17/01, senare tilldelat nummer C 49/02).
- (28) De franska myndigheterna hävdade innan förordning (EG) nr 1998/2006 trädde i kraft att stödet borde omfattas av kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse⁽⁹⁾. De hävdade att antalet berörda företag, som i genomsnitt var fler än 100 000 om året, liksom den omsättningströskel som gällde för skattebefrielse (762 245 euro) innebar att det belopp som skulle kunna utgöra statligt stöd hur som helst skulle understiga tröskeln på 100 000 euro för en treårsperiod enligt förordning (EG) nr 69/2001.
- (29) För att visa att den skattebefrielse som beviljats dessa företag 2003 systematiskt understeg 100 000 euro för en treårsperiod använde de franska myndigheterna två metoder.
- (30) För det första försökte de franska myndigheterna fastställa omsättningen för ett företag som hade betalat 100 000 euro i skatt över tre år, vilket ger ett genomsnitt på 33 333 euro per år. Utifrån den siffran, uppdelad per skatteklass (2,1 % och 3,9 %), fastställde de den skattesats som motsvarade företagets köttinköp. Utifrån värdet på dessa köttinköp uppskattade de sedan företagets årsomsättning, på grundval av den maximalistiska hypotesen att det rörde sig om ett företag specialiserat på kött-handel. Med hjälp av denna metod kunde de fastställa en omsättning för företaget som markant översteg tröskeln för skattebefrielsen. Eftersom denna tröskel på 762 245 euro överstegs med råge innebär det att ett företag som betalar 100 000 euro i skatt på tre år under inga omständigheter kan befrias från skatten på köttinköp.
- (31) För det andra försökte de franska myndigheterna fastställa skattebeloppet för ett företag som är specialiserat på kött och har en omsättning som ligger strax under tröskeln på 762 000 euro. Utifrån koefficienten 0,58⁽¹⁰⁾ för inköp/omsättning uppskattade de franska myndigheterna värdet på detta företags köttinköp till 441 960 euro (762 000 × 0,58). Denna andra metod visar att det högsta beloppet för skattebefrielse är 13 132 euro per år och företag, vilket med andra ord blir mindre än 100 000 EUR på tre år.

III. KOMMENTARER FRÅN FRANKRIKE

- (27) De franska myndigheterna framförde sina synpunkter i skrivelser av den 20 september 2005 och den 15 november 2005. I dessa skrivelser bekräftade de att det inte kunde bestridas att skattebefrielsen för de gynnade företagen utgjorde ett statligt stöd i EG-fördragets mening. Kommissionen hade kommit till en liknande slutsats i sitt beslut 2005/474/EG⁽⁸⁾ om den skattebefri-
- (32) Efter att förordning (EG) nr 1998/2006 trätt i kraft bekräftade de franska myndigheterna att befrielsen från skatt på inköp av kött (*destrueringsskatten*) som under 2003 beviljats vissa företag som saluför jordbruksprodukter omfattades av denna förordning, och särskilt av artikel 5 om övergångsbestämmelser.

⁽⁷⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽⁸⁾ EUT L 176, 8.7.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽¹⁰⁾ Uppgifter från de franska myndigheterna grundade på källor från sektorn (Centres de gestion de la confédération de la boucherie).

IV. SYNPKTER FRÅN TREDJEPARTER

Synpunkter från Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteurs (CFBCT)

- (33) *Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteurs (CFBCT)* hävdade för det första att den berörda åtgärden inte uppfyllde kriterierna för att definieras som statligt stöd och att den skattemekanism som tillämpats på vissa företag utifrån deras omsättning var helt motiverad med tanke på skattesystemets uppbyggnad. Enligt CFBCT tas skatten på uppköp av kött ut och kontrolleras enligt samma bestämmelser som moms och liknande skatter. Tröskeln för skattebefrielse fastställdes utifrån objektiva och rationella kriterier, precis som trösklarna för andra skatter. 1996 års lag sades ingå i det franska systemet för momsbetalningar. Lagen syftade alltså inte till extraordinära fördelar för vissa företag utan avsåg i själva verket, genom införandet av en tröskelnivå, att ta hänsyn till företagets betalningsförmåga och i synnerhet till hantverksmässiga slakteriers möjligheter att överleva.
- (34) För det andra hävdar CFBCT att åtgärden inte påverkar handeln inom gemenskapen. De menar att de företag som berörs av åtgärden är mycket små och verkar på extremt begränsade geografiska marknader och att det därför kan ifrågasättas om det verkligen skulle röra sig om ett statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (35) Om det ändå skulle anses att de företag som befriats från skatten erhållit statligt stöd menar CFBCT att detta stöd hur som helt är förenligt med bestämmelserna i fördraget.
- (36) De menar att kommissionen borde anse skattebefrielsen för små slakteriföretag och hantverksmässiga slakterier som motiverad utifrån ett mål av allmänt intresse, nämligen hanteringen av den kris som uppstod i samband med galna kosjukan och det nödvändiga omhändertagandet av farliga produkter. Dessutom berörde denna åtgärd endast små och medelstora företag och den skulle kunna täckas av de undantagsbestämmelser som gällde vid den aktuella tidpunkten, i synnerhet kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag⁽¹¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter⁽¹²⁾.
- (37) CFBCT hävdar i vilket fall att ett återkrav av stödet, som skulle bli konsekvensen om åtgärden fastställdes som ett oförenligt statligt stöd, skulle strida mot artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars

1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹³⁾, i och med att ett negativt beslut om återkrav inte skulle beakta mottagarföretagens berättigade förväntningar.

- (38) En efterhandsutvärdering av stödbeloppet, på grundval av en retroaktiv schablonbeskattning skulle förmodligen innebära att man hamnade under trösklarna för stöd av mindre betydelse, eftersom de potentiella mottagarna av dessa stöd huvudsakligen var mikroföretag.

Synpunkter från ett privat företag med säte i Frankrike

- (39) Enligt de uppgifter som kommissionen har tillgång till är det berörda företaget verksamt inom livsmedelsdistribution i Frankrike. Företaget betalade destrueringsskatten under åren 2001–2003 och begärde sedan att få beloppet återbetalt av de franska skattemyndigheterna. Det anser sig därmed ha ett intresse av att lägga fram sina synpunkter på detta förfarande.
- (40) Tvärtemot kommissionens slutsatser i beslutet om att inleda ett förfarande från den 5 juli 2005 (2005/C 228/06)⁽¹⁴⁾ hävdar företaget att det visst fanns en koppling mellan stödet till destrueringssektorn och skatten på köttinköp. Företaget anser att den destrueringsskatt som betalats för 2003 baseras på artikel 302a ZD i allmänna skattebalken och finansierar en mekanism för statligt stöd enligt artikel 107 i EUF-fördraget. Eftersom denna mekanism inte förhandsanmälts till kommissionen borde den förklaras olaglig.
- (41) Företaget hävdar också att skattebefrielsen inte är förenlig med artikel 107 i EUF-fördraget och att detta innebär att skatten strider mot principen om likabehandling i fråga om offentliga avgifter och följaktligen mot konkurrensreglerna.

V. BEDÖMNING

- (42) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är, om inte annat föreskrivs i fördraget, stöd som ges av en medlemsstat eller med statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (43) Artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget ska tillämpas på sektorn för griskött i enlighet med artikel 21 i rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁵⁾. De ska tillämpas på sektorn för nötkött i enlighet med artikel 40 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om

⁽¹¹⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.

⁽¹²⁾ EUT L 1, 3.1.2004, s. 1.

⁽¹³⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Se fotnot 3.

⁽¹⁵⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

- den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁶⁾. Innan förordning (EG) nr 1254/1999 antogs tillämpades artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget på sektorn för nötkött i enlighet med artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 805/68⁽¹⁷⁾. De ska tillämpas på sektorn för får- och getkött i enlighet med artikel 22 i rådets förordning (EG) nr 2467/98 av den 3 november 1998 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽¹⁸⁾. De ska tillämpas på sektorn för fjäderfä i enlighet med artikel 19 i rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött⁽¹⁹⁾. Dessa förordningar upphävdes genom rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden)⁽²⁰⁾, och i artikel 180 i den förordningen fastställs att reglerna för statligt stöd ska tillämpas på ovan nämnda produkter.
- (44) De franska myndigheterna har bekräftat att befrielsen från skatt på köttinköp (*destrueringskatten*) som under 2003 beviljades vissa företag som saluför jordbruksprodukter omfattades av förordning (EG) nr 1998/2006.
- (45) Enligt förordning (EG) nr 1998/2006 anses stöd som uppfyller de villkor som anges i förordningen inte uppfylla alla kriterierna i artikel 107. 1 i EUF-fördraget och därmed omfattas dessa inte av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget.
- (46) Förordning (EG) nr 1998/2006 ska tillämpas på stöd som beviljas företag i alla sektorer, men när det gäller företag som är verksamma inom sådan bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter som anges i bilaga I till EG-fördraget gäller detta endast om stödbeloppet inte baseras på pris eller kvantitet för produkter av den här typen som köps av primärproducenter eller saluförs av de berörda företagen och om det inte är en förutsättning för stödet att det helt eller delvis överförs till primärproducenter.
- (47) Enligt artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1998/2006 ska den förordningen tillämpas på stöd som har beviljats innan förordningen trädde i kraft och som ges till företag verksamma inom bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, om stödet uppfyller alla de villkor som fastställs i artiklarna 1 och 2. Förordning (EG) nr 1998/2006 trädde i kraft den 29 december 2006.
- (48) Enligt artikel 2.2 och 2.3 i förordning (EG) nr 1998/2006 får det totala stöd av mindre betydelse som beviljas ett företag inte överstiga 200 000 euro under en period om tre beskattningsår. Det stöd som fastställs ska uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror som används ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag, ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.
- (49) De berörda företagen var verksamma inom bearbetning och saluföring av sådana produkter som anges i bilaga I till EG-fördraget och av andra produkter som var befriade från destrueringskatten för 2003. Enligt de övergångsåtgärder som anges i artikel 5 i förordning (EG) nr 1998/2006 ska den förordningen följaktligen tillämpas på detta ärende.
- (50) De franska myndigheterna har fastställt att villkoren enligt förordning (EG) nr 1998/2006 uppfyllts i och med att de visat att den stödekivalent som utbetalats till varje enskild mottagare inte i något fall överstigit 200 000 euro under någon treårsperiod eftersom det maximala beloppet för skattebefrielse uppgick till 13 132 euro per år och företag (se skäl 29).
- (51) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att skattebefrielsen för år 2003 för företag som bedriver detaljhandelsförsäljning av kött och har en årsomsättning under 762 245 euro omfattas av förordning (EG) nr 1998/2006 och uppfyller de villkor som fastställs i den förordningen. Därför utgör denna skattebefrielse inte ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Befrielsen från destrueringskatt för 2003 för företag som bedriver detaljhandelsförsäljning av kött och har en lägre årsomsättning än 762 245 euro utgör inte ett stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 29 juni 2011.

På kommissionens vägnar

Dacian CIOLOȘ

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁶⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽¹⁷⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽¹⁸⁾ EGT L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁰⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.